

**โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในกรุงเทพมหานคร**
**A Causal Relationship Model of Success Small and Medium Businesses
in Bangkok**

ปิ่นฤทัย สุธีรพงศ์*กุลเชษฐ์ มงคล*
Pinrutai Sutheerapong* kulachet Mongkol*
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
Srinakharinwirot University*

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 320 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการเงิน ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีด้านกระบวนการจัดการภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต ตามลำดับ 2) การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างพบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการองค์กรส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร 3) สภาพแวดล้อมภายในภายนอกองค์กร และการบริหารจัดการองค์กรส่งผลทางตรงต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และ 4) สภาพแวดล้อมภายในองค์กรส่งผลทางตรงต่อการบริหารจัดการองค์กร

คำสำคัญ: ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร, ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์, การบริหารจัดการองค์กร

Abstract

This study aims 1) to study the level of success of small and medium-sized businesses in Bangkok, 2) to examine the causal relationship model for the success of small and medium-sized businesses in Bangkok. The questionnaire is a tool to collect information from small and medium-sized business operators in Bangkok. Statistics used to analyze the data include frequency, percentage, average, standard deviation, and

structural equation analysis. The results showed that 1) the success of small and medium-sized businesses in Bangkok Overall, it's very level. On a side-by-side basis, it was found to be at a very high level in all areas, sorted from descending averages: financial, stakeholder, internal management process, and learning and growth, respectively. 2) Analysis of structural equations found that the environment outside the organization Strategic leadership and organizational management directly affect the success of small and medium-sized businesses in Bangkok, 3) The internal environment outside the organization and organizational management directly affect strategic leadership, and 4) the in-house environment directly affects the management of the organization.

Keyword: Success of Small and Medium; External Environment; Strategic Leadership; Management Administration

บทนำ

การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร มีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากถึง 344,118 ราย โดยแบ่งเป็นภาคบริการ 160,377 ราย ภาคการค้า จำนวน 127, 038 ราย ภาคการผลิต จำนวน 54, 691 ราย และ ภาคการเกษตร จำนวน 2,012 ราย (สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) ส่งผลทำให้ทุกองค์กรต่างมีการปรับเปลี่ยนองค์กร เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจได้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้นั้น จำเป็นต้องมุ่งเน้นที่จะพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารมีส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องมีทักษะหลายอย่างอยู่ในตัวทั้งความสามารถ มุมมอง ความคิด และพฤติกรรมที่ผสมผสานทั้งเหตุผล สร้างความสำเร็จให้เกิดกับองค์กรในแบบต่าง ๆ และบริหารจัดการทั้งผู้ใต้บังคับบัญชารวมถึงผู้บริหารระดับสูงในองค์กร และผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีความสามารถปรับเปลี่ยนสถานการณ์เลวร้ายหลายอย่างให้กลับมาดีได้ และยังสามารถเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ให้กลายเป็นกลวิธีในการดำเนินธุรกิจได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย (Boal & Hooijberg, 2001) และภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์นั้นเป็นสถานะที่ผู้นำแสดงออกในลักษณะการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ร่วมงานให้ได้ความสามารถที่มีอยู่มาทำงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จของทีมงานและองค์กร โดยผู้นำองค์กรต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรด้วยความยืดหยุ่น และเสริมสร้างอำนาจให้กับเพื่อนร่วมอุดมการณ์ในการสร้างสรรค์การเปลี่ยนแปลงอย่างมีกลยุทธ์ (นนทร อัจฉริยะ, 2554) ดังงานวิจัยหลายเรื่องพบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร (บุญญธณ เทพประสิทธิ์, 2562)

การบริหารจัดการองค์กรให้ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ ซึ่งการบริหารจัดการนั้น เป็นกระบวนการของการประสานงานและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในการทำงานของบุคลากรเข้าด้วยกันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระบวนการดังกล่าวเป็นหน้าที่หลักเบื้องต้นที่ผู้บริหารหรือผู้จัดการองค์กร ซึ่งประกอบไปด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ การ

ประสานงาน และการควบคุม เพราะการบริหารจัดการองค์กรนั้น เป็นกระบวนการของการวางแผน การจัดองค์กร การมีส่วนร่วม และการควบคุมกำลังความพยายามของสมาชิกในองค์กร และการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ (สมยศ นาวิการ, 2558) ในขณะที่ Robbin and Coulter (1996) กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือ กระบวนการของกิจกรรมที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในองค์กรโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในองค์กร

การประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีความจำเป็นจะต้องศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจ ที่ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจหลายด้าน และจำเป็นที่จะต้องศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เนื่องจากความสำเร็จของธุรกิจส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม โดยมีตัวแบบในการพิจารณา คือ PEST Analysis ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี (เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์และคณะ, 2553)

ความสำเร็จของธุรกิจนั้น เป็นความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้ได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจหรือบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรได้กำหนดไว้ จำเป็นต้องมีการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อพิจารณาถึงความสำเร็จในแต่ละด้านตามวัตถุประสงค์และปัจจัยขององค์กร ซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน การประเมินผลองค์กรแบบสมดุล เป็นวิธีการหนึ่งในการประเมินผลการดำเนินงานที่ช่วยให้มองเห็นภาพรวมในการดำเนินงานทั้งองค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และสร้างความสำเร็จให้แก่องค์กรได้ การประเมินผลองค์กรแบบสมดุล หรือ Balance Scorecard เป็นแนวคิดในเรื่องการประเมินผลความสำเร็จขององค์กร โดยนำเสนอว่า การประเมินผลความสำเร็จขององค์กรควรประกอบด้วย 4 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านการปฏิบัติการภายในองค์กร และมุมมองด้านการเรียนรู้และเติบโต (Kaplan & Norton, 1992) ในขณะเดียวกัน Cope (2012) ได้นำเสนอถึงตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารองค์กรที่ประกอบไปด้วย 1) เงินสด ซึ่งหมายถึง องค์กรต้องมีกระแสเงินสดที่มั่นคงและมีสภาพคล่อง 2) ผลกำไร ได้แก่ การประกอบธุรกิจที่มีผลกำไรขึ้นต้นและรายได้สุทธิเพิ่มมากขึ้น 3) สินทรัพย์ คือองค์กรจะต้องมีความมั่นคงทางสินทรัพย์ และมีรายได้และผลตอบแทนจากสินทรัพย์อย่างต่อเนื่อง 4) การเจริญเติบโต คือองค์กรต้องมีการสร้างผลกำไรที่เพิ่มขึ้นและเติบโตอย่างต่อเนื่อง 5) คน หมายถึง องค์กรต้องมีการบริหารจัดการให้พนักงาน ลูกค้า และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความพึงพอใจ นอกจากนี้ สมใจ ลักษณะ (2553) และกาญจนา อินทรักษ์ณ (2555) ได้ระบุว่าความสำเร็จขององค์กรนั้นสามารถวัดได้จากความสำเร็จ 4 ด้านเป็นสำคัญ ได้แก่ 1) การบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ (Goal Accomplishment) 2) การจัดหาและการใช้ทรัพยากร (Procurement and Resource Using) 3) กระบวนการปฏิบัติงาน (Operation Process) และ 4) ความพอใจของทุกฝ่าย (Participant Satisfaction) ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 4 ประการ ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการจัดการภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต

จากความสำคัญของปัญหาของการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อน

เศรษฐกิจหลักของประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัยเกิดความตระหนักถึงสถานการณ์ดังกล่าว จึงเป็นเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาถึงเรื่อง “โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร” เพื่อนำข้อมูลและผลที่ได้จากการศึกษาไปเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการองค์กร
2. เพื่อตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัย เป็น ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 344,118 คน (สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามพิจารณาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยยึดหลักตามระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาใช้ในการศึกษา คือ การวิเคราะห์แบบจำลองเชิงโครงสร้าง (Structural Equation modeling) มีข้อเสนอว่าควรมีกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 20 เท่าของตัวแปรสังเกตตามแนวคิดของไคน์ (Kline, 2005) จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้ศึกษากำหนดตัวแปรสังเกตที่ใช้ในการศึกษาคือ 16 ตัวแปร ดังนั้น 20 เท่าของตัวแปรสังเกต ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 320 คน และ ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Proportional Stratified Sampling) โดยการแบ่งภาคของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหน่วยสุ่ม

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยทั้งกิจการ และภาคธุรกิจ 2) สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี 3) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ การริเริ่มสร้างสรรค์ และการมีความคิดความเข้าใจสูง 4) การบริหารจัดการองค์กร ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม และตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ การเงิน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กระบวนการจัดการภายใน และการเรียนรู้และเติบโต

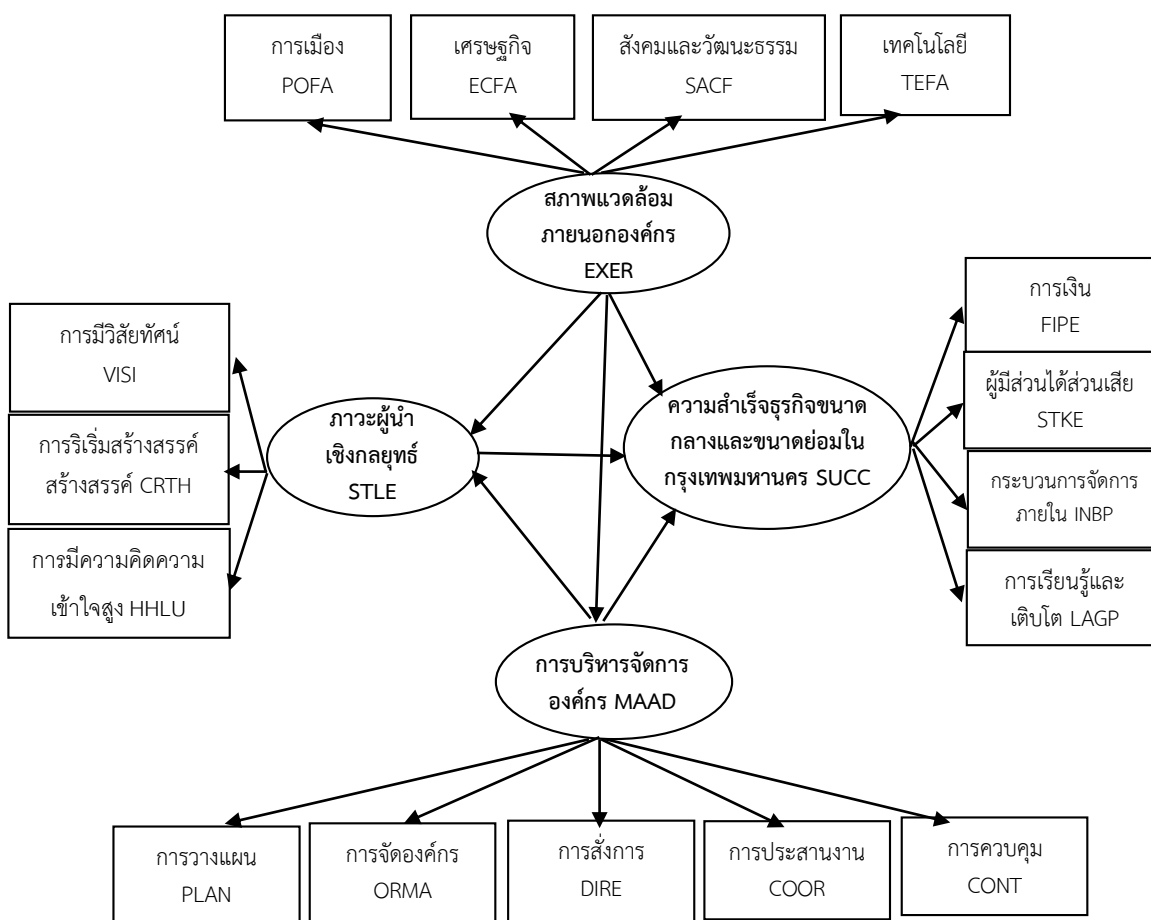
ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา

ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564 - ธันวาคม พ.ศ. 2564

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานครขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร และการบริหารจัดการ
2. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายนอกและการบริหารจัดการองค์กร
3. การบริหารจัดการองค์กรขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายนอก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 320 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งกิจการ และ ภาครัฐกิจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ การริเริ่มสร้างสรรค์ และการมีความคิดความเข้าใจสูง ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 การบริหารจัดการองค์กร ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การเงิน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กระบวนการจัดการภายใน และการเรียนรู้และเติบโต ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ประดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 จัดส่งจดหมายขอความอนุเคราะห์และส่งแบบสอบถามออนไลน์ (Google form) ได้แก่ผู้ประกอบการ จำนวน 320 คน โดยจะสร้าง QR Code เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สแกน และส่งไปทางอีเมลที่ได้ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

1.3 ในแบบสอบถามผู้วิจัยได้อธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม ชี้แจงการทำวิจัยให้ทราบ และวิธีการกรอกข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยทั้งกิจการ และประเภทธุรกิจ โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านวัฒนธรรมและสังคม และด้านเทคโนโลยี โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.3 การบริหารจัดการองค์กร ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการสั่งการ ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านการมีความคิดความเข้าใจสูง โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.5 ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการ ด้านการจัดการภายใน ด้านการเรียนรู้และเติบโต โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.37 มีอายุระหว่าง 33 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.38 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.94 รายได้เฉลี่ยทั้งกิจการต่อเดือนระหว่าง 6,400,001 – 7,800,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.19 อยู่ในภาคธุรกิจบริการ คิดเป็นร้อยละ 46.56

2. ความสำเร็จของธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ด้านกระบวนการจัดการภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และด้านการเรียนรู้และเติบโต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

ความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใน ภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการเงิน	3.55	0.730	มาก
2. ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.53	0.733	มาก
3. ด้านกระบวนการจัดการภายใน	3.50	0.696	มาก
4. ด้านการเรียนรู้และการเติบโต	3.41	0.786	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	0.680	มาก

3. การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลจากวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ในแบบจำลอง ได้ผลลัพธ์ของการปรับปรุงแบบจำลองโดยรวมดังภาพที่ 2 ที่แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยปรับมาตรฐาน (standardized regression coefficient) ภายหลังการปรับปรุงแบบจำลอง พบว่า ตัวชี้วัดการเข้าได้ดีกับข้อมูล เป็นไปตามเกณฑ์ของอัตราเข้าได้ดีกับข้อมูล ดังตารางที่ 2 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Chi-square/df) มีค่าเท่ากับ 1.97 แสดงว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00

2. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (root mean square error of approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.005 หมายถึง แบบจำลองสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA น้อยกว่า 0.05

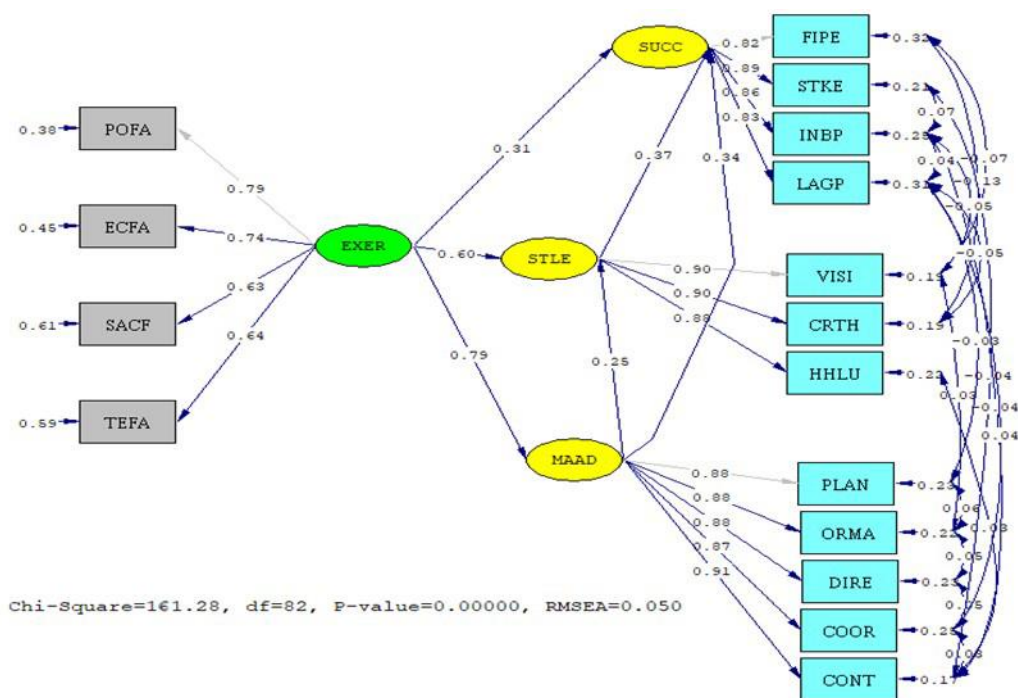
3. รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐานปรับมาตรฐาน (standardized root mean square residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.025 แสดงว่า แบบจำลองสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

4. ดัชนีวัดความกลมกลืน (goodness of fit index: GFI) มีค่าเท่ากับ 0.990 เนื่องจากค่า GFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90

5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (comparative fit index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า แบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป

6. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีเชิงเกณฑ์ (normed fit index: NFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 แสดงว่า แบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืน เนื่องจากค่า NFI มีค่ามากกว่า 0.90

7. ดัชนีการเข้าได้ประหยัด (parsimony goodness-of-fit หรือ PGFI) มีค่า 0.570 แสดงว่าแบบจำลองนั้นใช้ได้ดี เนื่องจากค่า PGFI มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ภาพที่ 2 การวิเคราะห์แบบจำลองเชิงโครงสร้าง

ตารางที่ 2 ดัชนีการเข้าได้กับข้อมูล

ตัวชี้วัด	เกณฑ์ของอัตราเข้าได้กับข้อมูล	ก่อนปรับปรุง แบบจำลอง	ภายหลังปรับปรุง แบบจำลอง
Chi-square/df	น้อยกว่า 2.00	4.76	1.97
RMSEA	น้อยกว่า 0.05	0.083	0.050
SRMR	น้อยกว่า 0.05	0.030	0.025
GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.900	0.920
CFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.990	1.00
NFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.980	0.990
PGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป	0.650	0.570

จากการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรมีอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานครมากที่สุด รองลงมาคือ การบริหารจัดการองค์กร และภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมของปัจจัยต่าง ๆ ที่ศึกษา

อิทธิพลของตัวแปร	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล		
	ทางตรง	ทางอ้อม	ผลรวม
สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (EXER)	0.31**	0.57**	0.88**
ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ (STLE)	0.37**	-	0.37**
การบริหารจัดการองค์กร (MAAD)	0.34**	0.10**	0.44**

อภิปรายผล

การศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความสำเร็จของธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการเงิน ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการจัดการภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต ตามลำดับ ซึ่งกรณีดังกล่าวน่าจะมาจากเหตุผลที่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่ส่งผลโดยตรงความสำเร็จขององค์กร ทำให้ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์มากขึ้น โดยมีการวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาองค์กรในด้านต่าง ๆ ตลอดจนมีการปรับเปลี่ยนการบริหารองค์กรทำให้เกิดความสำเร็จขององค์กรมากยิ่งขึ้น ซึ่งความสำเร็จขององค์กรในปัจจุบัน ผู้บริหารจะให้ความสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการเงินขององค์กร ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กระบวนการจัดการภายใน และการเรียนรู้และการเติบโต กรณีดังกล่าวนี้เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลองค์กรแบบสมดุล หรือ Balance Scorecard เป็นแนวคิดในเรื่องการประเมินผลความสำเร็จขององค์กร โดยนำเสนอว่า การประเมินผลความสำเร็จขององค์กรควรประกอบด้วย 4 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านการปฏิบัติการภายในองค์กร และมุมมองด้านการเรียนรู้และเติบโต (Kaplan & Norton, 1992) ในขณะเดียวกัน Cope (2012) ได้นำเสนอถึงตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารองค์กรที่ประกอบไปด้วย 1) เงินสด ซึ่งหมายถึง องค์กรต้องมีกระแสเงินสดที่มั่นคงและมีสภาพคล่อง 2) ผลกำไร ได้แก่ การประกอบธุรกิจที่มีผลกำไรขั้นต้นและรายได้สุทธิเพิ่มมากขึ้น 3) สินทรัพย์ คือองค์กรจะต้องมีความมั่นคงทางสินทรัพย์ และมีรายได้และผลตอบแทนจากสินทรัพย์อย่างต่อเนื่อง 4) การเจริญเติบโต คือองค์กรต้องมีการสร้างผลกำไรที่เพิ่มขึ้นและเติบโตอย่างต่อเนื่อง 5) คน หมายถึง องค์กรต้องมีการบริหารจัดการให้พนักงาน ลูกค้า และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความพึงพอใจ นอกจากนี้ สมใจ ลักษณะ (2553) และกาญจนา อินทรลักษณ์ (2555) ได้ระบุว่าความสำเร็จขององค์กรนั้นสามารถวัดได้จากความสำเร็จ 4 ด้านเป็นสำคัญ ได้แก่ 1) การบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ (Goal Accomplishment) 2) การจัดหาและการใช้ทรัพยากร (Procurement and Resource Using) 3)

กระบวนการปฏิบัติงาน (Operation Process) และ 4) ความพอใจของทุกฝ่าย (Participant Satisfaction) ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 4 ประการได้แก่ ด้านการเงิน ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการจัดการภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต และผลงานวิจัยของนิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ (2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก และผลงานวิจัยของ ปรัชญา เหมสว่าง (2562) ได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัย พบว่า ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศ สหรัฐอเมริกา พบว่า มีระดับความสำเร็จจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการอยู่ในระดับมาก

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร กรณีดังกล่าวน่าจะมาจากเหตุผลว่า ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ผู้บริหารมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กร เนื่องจากในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก เช่น การเมือง สังคมและวัฒนธรรม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี เป็นต้น นอกจากนี้ผู้บริหารองค์กรภายในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรนั้น ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้นำขององค์กรมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตนเองให้มีการบริหารในเชิงกลยุทธ์มากยิ่งขึ้น เพราะการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล การมีความริเริ่มสร้างสรรค์ และการมีความคิดความเข้าใจในการบริหารจัดการที่สูงนั้นจะช่วยนำพาให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ และนอกจากนั้นจะนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดีอีกด้วย ผลการศึกษามีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชินนิชา วงศ์สวัสดิ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของร้านขายโทรศัพท์มือถือแฟรนไชส์ในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กร และการบริหารจัดการส่งผลต่อความสำเร็จของร้านขายโทรศัพท์มือถือแฟรนไชส์ในประเทศไทย ผลงานวิจัยของ Gunaratne (2008) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเติบโตของธุรกิจขนาดเล็กในศรีลังกา ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจของผู้บริหาร ทักษะในการบริหารจัดการ การวางแผน สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และการเข้าถึงสถาบันการเงิน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเติบโตของธุรกิจขนาดเล็กในศรีลังกา ผลงานวิจัยของ Eriksson and Li (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตเทศบาล กีนอสโจ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยภายในในการดำเนินงาน ได้แก่ ปัจจัยองค์กร ปัจจัยการบริหารของบริษัทและปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านกฎหมาย ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยีบริษัทมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตเทศบาลกินอสโจ ผลงานวิจัยของ Strielkowski, Krejci and Cabelkova (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในองค์กร ICT กรณีศึกษาจากสาธารณรัฐเช็ก ผลการวิจัยพบว่า ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าการ

บริหารจัดการ ภาวะผู้นำ และ สภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในความสำเร็จของธุรกิจ SMEs ในสาธารณรัฐเช็ก

2.2 ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจและการบริหารจัดการองค์กร ส่งผลทางตรงต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะมาจากเหตุผลที่ผู้บริหารองค์กรต้องมีความจำเป็นในการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ในการปรับเปลี่ยนการบริหารองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะในการเป็นผู้นำในเชิงกลยุทธ์ที่ต้องมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดนโยบาย การริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อช่วยขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผลการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Alfoqahaa (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยความสำเร็จขององค์กรขนาดกลางและขนาดย่อมในปาเลสไตน์ ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจจะช่วยให้มีการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งนำไปสู่ผู้นำองค์กรที่มีความเป็นเลิศเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปาเลสไตน์ และผลงานวิจัยของ K. Khan, Turner, and Maqsood (2013) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโครงการภาครัฐในปากีสถาน ผลการศึกษาพบว่า 7 ปัจจัยความสำเร็จมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเกณฑ์ความสำเร็จ ได้แก่ สภาพแวดล้อมขององค์กร การบริหารจัดการ นำไปสู่ผู้นำที่มีการบริหารเปลี่ยนแปลงที่ดี และนำไปสู่ความสำเร็จของโครงการ มีเพียงปัจจัยเดียวงานด้านเทคนิคไม่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการ

2.3 ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจส่งผลต่อการบริหารจัดการองค์กร กรณีดังกล่าวน่าจะมีเหตุผลมาจาก ผู้บริหารให้ความสำคัญในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการบริหารจัดการองค์กร หรือเพื่อวิเคราะห์หาอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กรในการหาแนวทางในการหลีกเลี่ยงอุปสรรค และสามารถพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรให้นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Soomro, Shah, and Mangi (2019) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการ กรณีศึกษาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของปากีสถาน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของปากีสถาน และนอกจากนี้ปัจจัยในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะในการบริหารจัดการในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อปรับเปลี่ยนองค์กร อันจะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของปากีสถาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรให้ความสำคัญในการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนอกจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่ได้ศึกษาแล้ว มีความจำเป็นต้องศึกษาสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรระดับมหภาค เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากร การเปลี่ยนแปลงรูปแบบครอบครัว เป็นต้น

2. ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรให้ความสำคัญในการศึกษากระบวนการบริหาร อันที่นำมาสู่ความสำเร็จ โดยอาศัยการศึกษาวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรและนำมาปรับเปลี่ยนบริหารองค์กรให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

3. ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรให้ความสำคัญกับการบริหาร โดยผู้บริหารองค์กรต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีเป็นทักษะในการบริหารในเชิงกลยุทธ์ มีวิสัยในการมองการไกล การริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ มาพัฒนาองค์กรให้เกิดประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4. ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องมุ่งเน้นความสำเร็จในการลดต้นทุนต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ เนื่องจากการลดต้นทุนของหน่วยการขายนั้นจะช่วยเพิ่มรายได้และกำไรของธุรกิจมากยิ่งขึ้น

5. ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องให้ความสำคัญในการรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้า โดยมุ่งให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในสินค้าและบริการมากยิ่งขึ้น

6. ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องมีการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าทุกขั้นตอน เพื่อเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการองค์กรในขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครอบคลุม

7. ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแก่พนักงานให้องค์กร ตลอดจนคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน เพื่อให้พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร และทำงานกับองค์กรไปอย่างราบรื่น เนื่องจากพนักงานเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในเชิงประสมประสานระหว่างเชิงคุณภาพกับเชิงปริมาณ โดยมีการสัมภาษณ์ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่สนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกใช้เป็นแนวทางแก่ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการบริหารจัดการขององค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา อินทรักษ์ณ. (2555). **ทฤษฎีองค์การ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชินฉินา วงศ์สวัสดิ์. (2562). โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจแฟรนไชส์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทย. **วารสารพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**, 15(2).
- นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. **วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 4(2), 103-111.
- ปรัชญา เหมสว่าง. (2562). ปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา. **journal of Administrative and Management innovation**, 8(3), 106 - 115.

- สมใจ ลักษณะ. (2553). **การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน**. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สมยศ นาวิการ. (2558). **การบริหารและพฤติกรรมองค์กร**. In. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991 จำกัด.
- สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2564). **รายงานสถานการณ์ SMEs ปี 2563**. Retrieved from <https://www.sme.go.th/download>.
- Alfoqahaa, S. (2018). **Critical success factors of small and medium-sized enterprises in Palestine**. Journal of research in marketing and entrepreneurship.
- Boal, K., and Hooijberg, R. (2001). **Strategic Leadership Research: Moving on**. Leadership Quarterly, 11(2), 515-549.
- Cope, k. (2012). **Seeing the Big Picture: Business Acumen to BuildYour Credibility, Career, and Company**. Austin, Texas: Greenleaf Book Group Press.
- Eriksson, J., and Li, M. (2012). **Success factors of entrepreneurial small and medium sized enterprises in the Gnosjö municipality**. Academy of Management Excutive, 1(13), 43 -57.
- Gunaratne, K. A. (2008). **Conceptualising a model to promote" post start-up" small business growth in Sri Lanka**. Journal of Contingencies and Crisis Management, 27(2), 130-144.
- Kaplan, and Norton. (1992). **The Balance Scorecard: Translating Strategies into Action**. Boston: Harvard Business School Press.
- Khan, K., Turner, J. R., and Maqsood, T. (2013). **Factors that influence the success of public sector projects in Pakistan**. Paper presented at the Proceedings of IRNOP 2013 Conference
- Kine, R. B. (2005). **Principle and Practice of Structual equation modeling**. NewYork: The Guilford Press.
- Soomro, B. A., Shah, N., and Mangi, S. (2019). **Factors affecting the entrepreneurial leadership in small-and medium-sized enterprises (SMEs) of Pakistan: An empirical evidence**. World Journal of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development.
- Strielkowski, Krejci and Cabelkova. (2015). **Factors that influence the success of small and medium enterprises in ICT: a case study from the Czech Republic**. Business: Theory and Practice, 16(3), 304-315.
- Robbin, and Coulter. (1996). **Managenth**. New Jersey: Prentice-Hall.